

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คนในสังคมอินเดียโดยมากทั้งชายและหญิงเด็กและผู้ใหญ่ต่างมีความสนใจในเรื่องปรัชญาทั้งในระดับแนวคิดและระดับวิถีปฏิบัติ เพราะพวกเขาถือกันว่าปรัชญากับชีวิตแยกออกจากกันไม่ได้ คือ ทุกคนต้องมีปรัชญา นักปราชญ์จำนวนมากของอินเดียสมัยโบราณพยายามคิดค้นกันว่าจุดประสงค์สูงสุดของชีวิตได้แก่อะไร และได้มีผู้ค้นพบคำตอบแล้วหลายท่านได้ให้คำตอบไว้คล้ายกันว่า ได้แก่ ความรู้ (ญาณ) ดังนั้น คนอินเดียจึงถือคติชีวิตว่า “จงอยู่เพื่อหาความรู้ ไม่ใช่หาความรู้เพื่ออยู่”^๑ ด้วยหลักปรัชญาดังกล่าวนี้นี้ทำให้คนอินเดียส่วนใหญ่ชอบอยู่อย่างเรียบง่าย รักสงบ รักความจริง จงรักภักดี และเคารพต่ออำนาจเหนือตน (Transcendental power) มีความกระตือรือร้นที่จะค้นหาความลึกกลับของชีวิต (Sacred life) คือภาวะที่อยู่เหนือความเกิดและความตายเพื่อนำออกมาตีแผ่ประกาศให้ผู้อื่นทราบ มีความปรารถนาที่จะบรรลุถึงอันติมสัจ (Ultimate reality) หรือจุดหมายสูงสุดของชีวิต^๒

คนอินเดียมิใช่เรียนรู้ชีวิตในแง่ของปรัชญาเพียงอย่างเดียวเท่านั้น หากแต่ส่งเสริมการปฏิบัติด้วย กล่าวคือ พยายามแสวงหาความรู้ทุกวิถีทางซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญอันถือเป็นญาณวิทยา (Epistemology) แล้วลงมือยึดถือปฏิบัติตามความเชื่อของตนอันได้แก่หลักจริยศาสตร์ (Ethics) ทั้งนี้เพื่อให้เข้าถึงความจริงสูงสุดของชีวิตอันเป็นหลักอภิปรัชญา (Metaphysic)^๓ หรือกล่าวได้ว่าปรัชญาอินเดียมีลักษณะเป็นปรัชญาชีวิต (Philosophy of Life)^๔ ซึ่งหลักดังกล่าวส่วนมากมีรากฐานมาจากศาสนาจึงมีลักษณะเป็นคำอธิบายขยายคำสอนศาสนาโดยมุ่งอธิบายความจริงแท้ (Ultimate Truth) เกี่ยวกับอัตตา (Self)^๕ ซึ่งมีอยู่หลายระดับเป็น

^๑ อติศักดิ์ ทองบุญ, ราชบัณฑิต, ปรัชญาอินเดีย, พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๖), หน้า ๑.

^๒ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๓.

^๓ อติศักดิ์ ทองบุญ, ศ.พิเศษ, ราชบัณฑิต, วิเคราะห์อภิปรัชญาในพระพุทธศาสนา, (กรุงเทพมหานคร : ไทยรายวันการพิมพ์, ๒๕๕๒), หน้า ๓.

^๔ อติศักดิ์ ทองบุญ, ราชบัณฑิต, ปรัชญาอินเดียร่วมสมัย, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๐), หน้า ๒.

^๕ อติศักดิ์ ทองบุญ, ปรัชญาอินเดีย, หน้า ๖.

สำคัญ และแนวคิดทางปรัชญาของอินเดียมีกระจายอยู่ในคัมภีร์หลักของอินเดีย เช่น พระเวท อารัณยกะ อุปนิษัท ของศาสนาพราหมณ์ คัมภีร์อาคมของศาสนาเชน และพระไตรปิฎก ของพระพุทธศาสนา แนวคิดเหล่านี้หากแบ่งตามหลักสากลตะวันตก คือ ๑. แนวคิดแบบ วัตถุนิยม (Materialism)^๖ ๒. แนวคิดแบบสัจนิยม (Realism)^๗ ๓. แนวคิดแบบจิตนิยม (Idealism)^๘

ปรัชญาอินเดียแบ่งออกเป็น ๒ กลุ่มใหญ่ คือ ๑.กลุ่มปรัชญาฮินดูมี ๖ สำนัก คือนายะ ไวเชษิกะ สางขะ โยคะ มีมางสา และเวทานตะ ถือความศักดิ์สิทธิ์ของคัมภีร์พระเวท เรียกว่าปรัชญาฝ่ายพระเวทหรือเรียกว่าปรัชญาอัสติกะ (Orthodox)^๙ กับกลุ่มที่ไม่ใช่ปรัชญาฮินดู มี ๓ สำนัก คือ จารวาก เชน และพุทธ เป็นกลุ่มที่ไม่เชื่อถือความศักดิ์สิทธิ์ของคัมภีร์พระเวทเรียกว่าเป็นปรัชญาที่ไม่ใช่ฝ่ายพระเวทหรือเรียกว่าปรัชญานาสติกะ (Heterodox)^{๑๐}

ปรัชญาจารวากถือเป็นกลุ่มปรัชญาที่เก่าแก่มากรัชชาหนึ่งในบรรดาปรัชญาอินเดีย^{๑๑} และอยู่ในกลุ่มปรัชญาที่ไม่เชื่อความศักดิ์สิทธิ์ของคัมภีร์พระเวท (นาสติกะ) เป็นปรัชญาฝ่ายที่ไม่เชื่อถือในพระเจ้าหรือฝ่ายอเทวนิยม (Atheistic)^{๑๒} แม้ว่าปรัชญาจารวากจะไม่ปรากฏนามผู้ก่อตั้ง แต่ปรัชญาจารวากก็ถูกยกขึ้นมากล่าวอ้างอยู่เสมอเพราะเป็นลัทธิแนวความคิดที่มีอิทธิพลต่อชีวิตคนในอดีต ปัจจุบันและในอนาคต

คำว่า จารวาก นั้นแปลว่า ปรัชญาปากหวาน เพราะหลักปรัชญานี้เป็นข้อความสั้นๆสั้น ๆ ฟังรื่นหูชวนให้หลงเชื่อได้ง่ายเป็นปรัชญาแบบชาวบ้าน เป็นไปตามกระแสโลก เช่น หลักปรัชญาข้อหนึ่งว่า จงกิน จงดื่ม และจงหาความสุขเสียให้พอในชาตินี้ เพราะชาติหน้าเราไม่รู้ว่ามีหรือไม่มี^{๑๓}

^๖ ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมศัพท์ปรัชญาอังกฤษ-ไทย, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทอมรินทร์ พริ้นติ้ง กรุ๊ป จำกัด, ๒๕๓๒), หน้า ๖๘.

^๗ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๘๗.

^๘ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๕๑.

^๙ สุวัฒน์ จันทรจำนง, นายแพทย์, ความเชื่อของมนุษย์เกี่ยวกับปรัชญาและศาสนา, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สุขภาพใจ, ๒๕๔๐), หน้า ๘๖.

^{๑๐} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๘๖.

^{๑๑} อติศักดิ์ ทองบุญ, ปรัชญาอินเดีย, หน้า ๑๖.

^{๑๒} พระมหาศวัน สิริธมฺโม, “ปรัชญาจารวาก”, ในมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาการ ปรัชญาบูรพทิศ, ทรงวิทย แก้วศรี, บรรณาธิการ, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทอมรินทร์ พริ้นติ้ง กรุ๊ป จำกัด, ๒๕๓๒), หน้า ๒๑๕.

^{๑๓} สนั่น ไชยานุกุล, ปรัชญาอินเดีย, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๑๕), หน้า ๑๐๐.

บางครั้งถูกเรียกว่า ปรัชญาโลกายัต (Lokayata)^{๑๔} เป็นเพียงศาสตร์เดียวที่สมบูรณ์ ประจักษ์ประมาณเท่านั้นที่เชื่อถือได้ ธาตุทั้งหลายมีเพียงธาตุดิน น้ำ ลม ไฟ เท่านั้น ความสนุกสนานเป็นจุดหมายปลายทางของชีวิตมนุษย์ จิตเป็นเพียงผลผลิตของวัตถุ โลกหน้าไม่มีและความตายคือโมกษะ เพราะเชื่อว่าชีวิตเกิดครั้งเดียวตายครั้งเดียว ชีวิตในโลกหน้าไม่มีอีกแล้ว จึงควรแสวงหาความสุขเสียแต่ในโลกนี้เท่านั้น ไม่ควรรอคอยความสุขในโลกหน้า หรือเกิดจากอำนาจเบื่องบนคลบบันดานมาให้ เพราะโลกหน้าก็ดี อำนาจเบื่องบนหรือพระเจ้าก็ดี ไม่มีอยู่จริง จากคำกล่าวนี้ปรัชญาจารวากเป็นระบบปรัชญาวัตถุนิยม (Materialistic philosophy) เพราะเชื่อว่าชีวิตนี้เป็นผลผลิตของวัตถุธาตุ ชีวิตนี้สิ้นสุดลงเพราะวัตถุธาตุแยกออกจากกัน^{๑๕} ชีวิตจึงไม่อยู่อย่างอิสระอย่างที่ปรัชญาอื่นเชื่อกัน แม้ว่าปรัชญาจารวากจะเป็นระบบปรัชญาวัตถุนิยม แต่ก็มีความเห็นต่างในเรื่องแหล่งที่มาของความรู้แท้ เพราะปรัชญาอินเดียได้แบ่งที่มาของแหล่งความรู้แท้ไว้ ๖ ประการ คือ

๑. ประจักษ์ประมาณ (Perception)

๒. อนุมานประมาณ (Inference)

๓. ศักพพประมาณ (Testimony)

๔. อุปมานประมาณ (Comparison)

๕. อรรถาปัติ (Postulation)

๖. อนุปลัทธิ (Non-perception)

จากแหล่งที่มาของความรู้ดังกล่าวนี้ปรัชญาจารวากเชื่อว่าแหล่งที่มาของความรู้แท้มีอย่างเดียวนั่นคือ ประจักษ์ประมาณ (Perception) หมายถึง ประมาณหรือที่มาของความรู้ชั้นประจักษ์ คือ ความรู้ตรง ได้แก่ ความรู้ที่ได้จากประสาทสัมผัส หรือประสบการณ์ผ่านอินทรีย์ ๖ คือ ตา เห็นรูป หู ได้ยินเสียง จมูก ได้กลิ่น ลิ้น ลิ้มรส กาย รู้สึกลสัมผัส และใจ รู้อารมณ์ ความรู้ที่เกิดจากแหล่งความรู้ดังกล่าวนี้ เราเชื่อแน่ว่าเรารู้เองเป็นความรู้ตรงเพราะความรู้สิ่งนี้รู้กับผู้รู้สัมพันธ์กันโดยตรง อาการที่โยคีบุคคลมีสมาธิแน่วแน่จัดเป็นสมาธิสัมพันธ์กับอารมณ์ จิตเกิดความรู้ขึ้น ความรู้นั้นถือว่าเป็นความรู้แท้^{๑๖}

ปรัชญาจารวากมีแนวคิดที่เป็นวัตถุนิยมว่าสิ่งที่มีอยู่จริงแท้เพียงอย่างเดียว คือ วัตถุหรือสสาร ซึ่งรวมถึงโลก คน สัตว์ และพืช สามารถที่จะรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัส ๕ คือ

^{๑๔} ฟีน ดอกบัว, รศ., ปวงปรัชญาอินเดีย, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สยาม, ๒๕๔๕), หน้า ๒๑๒.

^{๑๕} อติศักดิ์ ทองบุญ, ปรัชญาอินเดีย, หน้า ๑๗.

^{๑๖} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒๐-๒๑.

ตา หู จมูก ลิ้น กาย ทางใดทางหนึ่ง แต่สิ่งที่เป็นนามธรรมไม่ถือว่ามีอยู่จริงเพราะไม่อาจรู้ได้ ประจักษ์ ปรัชญาจรวากจึงปฏิเสธเรื่องนามธรรมทั้งหมด รวมทั้งวิญญาณ พระเป็นเจ้า บุญ บาป นรก สวรรค์ โลกหน้า และการเกิดมีของวิญญาณเป็นผลมาจากการรวมตัวกันของวัตถุจึง มีจิตวิญญาณได้ ดังนั้นกลุ่มปรัชญาจรวากนี้เป็นกลุ่มวัตถุนิยมที่สุดโต่งอันมีอุดมคติสูงสุดคือ “จงหาความสุขในโลกนี้ อย่าหวังโลกหน้าเพราะตายแล้วสูญ” ความน่าสนใจของปรัชญา สำนักนี้ก็คือว่า ความเป็นปรัชญาวัตถุนิยมจัดหรือวัตถุนิยมสุดโต่งดังที่พระพุทธเจ้าได้ทรงยก ลัทธิขึ้นอ้างเพื่อแสดงให้เห็นข้อบกพร่องของลัทธินี้ดังเช่นในธรรมจักรได้ทรงตรัสถึงกลุ่ม แนวคิดกามสุขัลลิกานุโยค^{๓๓} ถ้าจะกล่าวให้ชัดก็คือแนวคิดแบบวัตถุนิยมบริโภคนิยมใน ปัจจุบันนี้เอง ดังนั้นถ้าปรัชญาสำนักนี้ไม่ปรากฏชื่อผู้ตั้งสำนัก แต่ปรัชญาสำนักนี้ก็ไม่ได้สูญ หายไปจากโลกนี้กลับเพิ่มมากขึ้นมาจนโลกปัจจุบันกำลังเป็นผลสะท้อนแนวคิดปรัชญาชีวิต ดังกล่าว หรืออาจกล่าวได้ว่าปัญหาหลักในปัจจุบัน เช่น ปัญหาสงครามความขัดแย้งรุนแรง และปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ ปัญหาภาวะโลกร้อน เป็นต้น ล้วนเป็นผลมาจากลัทธิแนวคิด ปรัชญาชีวิตแบบจรวากหรือโลกยัตที่เน้นการบริโภควัตถุนิยมแบบไม่สนใจมิติชีวิตเชิง นามธรรมของตนและสังคมนั่นเอง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิเคราะห์บริบทแนวคิดปรัชญาจรวากหรือ ปรัชญาวัตถุนิยมสุดโต่งในท่ามกลางปรัชญาอินเดียว่าปรัชญาสำนักดังกล่าวมีท่าทีต่อสำนัก อื่นๆ อย่างไร และสำนักอื่นๆ มีท่าทีอย่างไรต่อสำนักนี้ ที่สำคัญนั้นปรัชญาสำนักนี้ยังคงความ เข้มข้นหรือมีอิทธิพลต่อสังคมปัจจุบันนี้อย่างไรบ้างหรือไม่

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- ๑.๒.๑ เพื่อศึกษาแนวคิดทางปรัชญาที่มีอิทธิพลต่อปรัชญาจรวาก
- ๑.๒.๒ เพื่อศึกษาแนวคิดปรัชญาจรวาก
- ๑.๒.๓ เพื่อศึกษาวิเคราะห์แนวคิดปรัชญาจรวากที่มีอิทธิพลต่อสังคม

๑.๓ ขอบเขตการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากคัมภีร์ทางพุทธ ศาสนาและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับปรัชญาจรวาก ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์แนวคิด เกี่ยวกับปรัชญาจรวาก ซึ่งเป็นแนวคิดเชิงวัตถุนิยม โดยการนำแนวคิดลัทธิครูทั้ง ๖ สำนักที่มี

^{๓๓} สนั่น ไชยานุกุล, ปรัชญาอินเดีย, หน้า ๘๘.

ปรากฏอยู่ในคัมภีร์ทางพุทธศาสนา พุทธปรัชญาเถรวาท และปรัชญาเซน ซึ่งเป็นกลุ่มนาสติกะ มาทำการศึกษาวิเคราะห์แนวคิดปรัชญาจารวากที่มีอิทธิพลต่อสังคม

๑.๔ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑.๔.๑ แนวคิดวัตถุนิยมแบบจารวากในอินเดียนั้นมีบริบทความเป็นมาอย่างไร และปรัชญาร่วมสมัยในอินเดียมีทำอย่างไรต่อแนวคิดดังกล่าว

๑.๔.๒ ปรัชญาจารวากมีแนวคิดและวิถีปฏิบัติอย่างไร

๑.๔.๓ ปรัชญาจารวากมีอิทธิพลต่อสังคมปัจจุบันอย่างไร

๑.๕ คำจำกัดความของศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

ประสาทสัมผัส (Sense) หมายถึง บ่อเกิดการรับรู้โลกภายนอกโดยอาศัยอายตนะ

๑๒ กล่าวคือ อายตนะภายในและอายตนะภายนอก

จารวาก (Carvaka) หมายถึง คำพูดหรือข้อความที่ไพเราะสุภาพ ปากหวาน น่าอภิรมย์ยินดี

โลกายัต (Lokayata) หมายถึง ทรรศนะของสามัญชนที่นิยมในทางวัตถุ

วัตถุนิยม (Materialism) หมายถึง ลัทธิที่ยึดถือวัตถุเป็นใหญ่

จิตนิยม (Idealism) หมายถึง ลัทธิที่ยึดถือจิตเป็นใหญ่

ปรัชญาร่วมสมัย (Philosophy) หมายถึง สำนักปรัชญาที่เกิดขึ้นในสมัยเดียวกันกับ ปรัชญาจารวาก

อาสติกะ (Asatika) หมายถึง กลุ่มอนุรักษนิยมที่มีความเชื่อและยอมรับความศักดิ์สิทธิ์ในคัมภีร์พระเวท ๖ สำนัก คือ นยายะ ไวเชษิกะ สางขะ โยคะ มีมางสา เวทานตะ

นาสติกะ (Nasatika) หมายถึง กลุ่มก้าวหน้าที่ไม่เชื่อและไม่ยอมรับความศักดิ์สิทธิ์ในคัมภีร์พระเวทแบ่งออกเป็นจิตนิยมและสัจนิยม ๓ สำนัก คือ ปรัชญาพุทธ ปรัชญาเซน ปรัชญาจารวาก

อภิปรัชญา (Metaphysics) หมายถึง ศาสตร์ที่ว่าด้วยความจริงแท้เป็นศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับภาวะความมีความเป็น

ญาณวิทยา (Epistemology) หมายถึง ศาสตร์ที่ว่าด้วยความรู้หรือทฤษฎีความรู้ (The theory of knowledge)

จริยศาสตร์ (Ethics) หมายถึง ศาสตร์ทางศีลธรรมว่าด้วยการแสวงหาความดีสูงสุดของชีวิตมนุษย์เป็นสาขาหนึ่งของปรัชญา บางทีเรียกว่าปรัชญาทางศีลธรรม (Moral philosophy)

ลัทธิทุนนิยม (Capitalism) หมายถึง ระบบเศรษฐกิจที่ยอมให้เอกชนมีกรรมสิทธิ์ในปัจจัยการผลิต มีเสรีภาพในการผลิตและการประกอบการทางเศรษฐกิจ

ลัทธิบริโภคนิยม (Consumerism) หมายถึง การมีพฤติกรรมที่ติดหรือหลงใหลการบริโภคมากเกินไป และตกอยู่ภายใต้การครอบงำของระบบทุนนิยมและการโฆษณา

ลัทธิสุขนิยม (Hedonism) หมายถึง ลัทธิที่ถือว่าความสุข ความสบายเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในชีวิต

๑.๖ ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หนังสือและงานวิจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าพบงานวิจัยที่มีความเกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

ธานินทร์ ดันตระกูล^{๑๔} ในงานวิจัยเรื่อง “วิถีชีวิตของมนุษย์ในสังคมวัตถุนิยม” จากการศึกษาพบว่า ปัจจุบันสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงขึ้นอย่างรวดเร็วเป็นสังคมวัตถุนิยมมากขึ้น ความมีน้ำใจเอื้ออาทรต่อกันเหมือนสังคมในอดีตได้หายไปอย่างรวดเร็วผู้คนในสังคมให้ความสำคัญทางวัตถุนิยมขึ้นเดินตามกระแสแฟชั่นของวัฒนธรรมทางตะวันตก สังคมพัฒนาขึ้นแต่จิตใจของผู้คนกลับไม่พัฒนาตามจึงเป็นภาพสะท้อนให้เห็นถึงสภาพของสังคมในปัจจุบันได้อย่างชัดเจน

ทัตทรวง ทรัพย์ประเสริฐ^{๑๕} ในงานวิจัยเรื่อง “ความงามใหม่จากวัตถุนิยม” จากการศึกษาพบว่า สังคมไทยในปัจจุบันนั้นเต็มไปด้วยความเจริญทางด้านวัตถุส่วนหนึ่งมาจากผลทางเทคโนโลยีและวิทยาการที่ทันสมัย ผลพวงเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตในการอุปโภคที่เกินความเหมาะสมพอควร ภาพรวมของความเป็นไปในสังคมปัจจุบันของโลกซึ่งเต็มไปด้วยค่านิยมในการอุปโภคเครื่องใช้ เครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ รวมทั้งค่านิยมในการประดับตกแต่งกายของมนุษย์

^{๑๔} ธานินทร์ ดันตระกูล, “วิถีชีวิตของมนุษย์ในสังคมวัตถุนิยม”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (มหาวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร), ๒๕๔๖.

^{๑๕} ทัตทรวง ทรัพย์ประเสริฐ, “ความงามใหม่จากวัตถุนิยม”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (มหาวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร), ๒๕๔๕.

นายแพทย์ สุวัฒน์ จันทระจัน^{๒๐} จากหนังสือเรื่อง “ความเชื่อของมนุษย์เกี่ยวกับปรัชญาและศาสนา” ว่าจารวากจัดเป็นปรัชญาสุขนิยม (Hedonism) เพราะสอนว่า จงกิน จงดื่ม และจงหาความสุขให้พอในชาตินี้ เพราะว่าชาติหน้าเราไม่รู้ว่าจะมีหรือไม่จุดหมายปลายทางของคนที่มีความคิด คือการแสวงหาความสุขความเพลิดเพลินให้มากที่สุดในชีวิตนี้และในวันนี้ เพราะว่าวันหน้ายังมาไม่ถึง วานนี้ก็ล่วงเลยมาแล้วมันเป็นความโง่ที่จะเลิกการแสวงหาความสุขความเพลิดเพลินในชีวิตนี้ แม้ความสุขความเพลิดเพลินในโลกนี้จะเจือปนไปด้วยความทุกข์ ความเจ็บปวดบ้ำก็เป็นเรื่องธรรมดา การที่เราปรารถนาความสุข แต่มัวพะวงอยู่เพราะเกลียดความทุกข์ก็ย่อมเหมือนคนที่อยากลิ้มรสผลไม้แต่ไม่ยอมปอกเปลือก อยากกินปลาแต่รังเกียจก้างอยากดมดอกกุหลาบแต่รังเกียจหนามคนเราจะรู้สึกรู้สีกว่ามีความสุขมากก็เมื่อเคยผ่านความทุกข์มาแล้ว ดังนั้น ความทุกข์จึงไม่ใช่สิ่งชั่วร้าย อาหารจะอร่อยในยามหิว น้ำจะให้ความดื่มด่ำชุ่มเย็นเมื่อตอนกระหาย ฉันทิใด ความสุขจะมีได้มากที่สุดก็เมื่อเราเคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความทุกข์มาก่อน จงใช้ชีวิตให้คุ้มค่าเพราะทุกสิ่งทุกอย่างอย่างจบลงเมื่อความตายมาถึง นรก สวรรค์ไม่อาตมัน ไม่มี วรรณะไม่มี

มาดวะ อาจารย์ยะ (Madhava Acharya)^{๒๑} จากหนังสือเรื่อง The Sarva-Darsana-Samgraha. (สรวทฺรศนสังครหะ/สรรพทรรศนสังคหะ) กล่าวถึงคำสอนปรัชญาจารวากว่า ไม่มีสวรรค์ ไม่มีความหลุดพ้น ไม่มีวิญญูณอยู่ในโลกอื่น ไม่มีการกระทำหรือกรรมของใครในวรรณะทั้ง ๔ ที่จะก่อให้เกิดผล การบูชาไฟ พระเวททั้งสาม การร่ายมนต์ของพวกนักบวชและการทาตัวด้วยขี้เถ้าเป็นอุบายหาเลี้ยงชีพของคนโง่และไร้ยางอาย ถ้าหากว่าสัตว์ที่ถูกฆ่าในพิธีบูชายัญจะได้ไปเกิดในสวรรค์จริงแล้ว โฉนผู้ประกอบพิธีบูชายัญไม่เอาบิดาของตนมาฆ่าบูชายัญเช่นนั้นบ้าง ควรแสวงหาความสุขเสียตั้งแต่ในเวลาที่ยังมีชีวิตอยู่ กินดื่มให้สุขสำราญแม้ว่า จะต้องเป็นหนี้สินเขาก็ตาม เพราะเมื่อร่างกายถึงความเป็นเจ้าถ่านไปแล้วมันจะกลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาได้อีก โฉน พิธีกรรมต่าง ๆ นั้นเป็นอุบายวิธีหาเลี้ยงชีพของพวกพราหมณ์ ผู้แต่งคัมภีร์พระเวทคือคนที่ไม่รู้ คนลงโลก หรือเจ้าสุรกาย

จากงานวิจัยดังกล่าวทำให้ได้ทราบว่า สังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตกอยู่ในกระแสวัฒนธรรมที่มุ่งแต่ความเจริญ ความสะดวกทางวัตถุ ทำให้สังคมมนุษย์เป็นสังคมวัตถุนิยมที่มีความเจริญทางเทคโนโลยีและวิทยาการสมัยใหม่ มนุษย์ให้ความสำคัญ

^{๒๐} สุวัฒน์ จันทระจัน, นายแพทย์, ความเชื่อของมนุษย์เกี่ยวกับปรัชญาและศาสนา, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สุขภาพใจ, ๒๕๔๐), หน้า ๑๓๕.

^{๒๑} อังใน สุนทร ฌ รั้งมี, ราชบัณฑิต, ปรัชญาอินเดียประวัติและลัทธิ, พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๕), หน้า ๖๔-๖๕.

กับวัตถุและใช้วัตถุก็เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความสุขความเพลิดเพลินตอบสนองความสุขทางร่างกายในวิถีชีวิตประจำวัน วัตถุจึงเป็นเหมือนสภาวะที่จะบันดาลความสุขให้แก่มนุษย์ได้เท่านั้น ทำให้มนุษย์ให้ความสำคัญกับศีลธรรม จริยธรรมในจิตใจน้อยลง จึงทำให้เกิดความตกต่ำทางจิตใจและเป็นการสร้างปัญหาให้แก่สังคม

ผลงานการวิจัยจากเรื่องดังกล่าว แนวความคิดปรัชญาจรรวากซึ่งเป็นปรัชญาวัตถุนิยม เป็นแนวความคิดที่ยังไม่มีผู้ศึกษา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงประสงค์จะทำเรื่องนี้ให้กระจ่างต่อไป

๑.๗ วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary research) โดยมีลำดับการวิจัยดังต่อไปนี้

๑.๗.๑ รวบรวมข้อมูลจากเอกสารปฐมภูมิและทุติยภูมิที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

๑.๗.๒ ศึกษาปรัชญาจรรวาก

๑.๗.๓ สรุปผลของการศึกษาและนำเสนอผลที่ได้จากการศึกษาในลักษณะการเขียนพรรณนา

๑.๘ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑.๘.๑ ทราบถึงแนวคิดทางปรัชญาที่มีอิทธิพลต่อปรัชญาจรรวาก

๑.๘.๒ ทราบถึงแนวคิดปรัชญาจรรวาก

๑.๘.๓ ทราบถึงแนวคิดปรัชญาจรรวากที่มีอิทธิพลต่อสังคม